

توسعه روشی جهت کاهش تأخیر و بهبود سطح سرویس تقاطع‌های چراغ‌دار پیش‌زمان‌بندی شده با استفاده از آنالیز حساسیت

منصور امراللهی زرنندی، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی حمل و نقل دانشگاه علوم

تحقیقات تهران

دکتر سید محمد سید حسینی، استاد دانشگاه علوم تحقیقات تهران

از صفحه ۲۱ تا ۳۸

تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۱/۱۵

تاریخ دریافت: ۸۹/۸/۸

چکیده

با توجه به تأثیر عمده‌ای که تقاطع‌های چراغ‌دار با افزایش زمان تأخیر، بر زمان سفر در معابر شهری می‌گذارند، توجه به کاهش زمان تأخیر و بهبود سطح سرویس تقاطع‌های چراغ‌دار امری لازم می‌نماید. در این تحقیق سعی شده تا با توجه به آثار نامطلوبی که افزایش زمان تأخیر بر شرایط ترافیکی، زیست محیطی، مصرف سوخت و ... در جامعه دارد، به راهکاری جهت کاهش زمان تأخیر در تقاطع‌ها پرداخته شود. در تحقیق حاضر سعی شده تا حد امکان شرایط ترافیکی و رانندگی در ایران (شهر تهران)، در نرم‌افزار Synchro شبیه‌سازی شود؛ و با استفاده از آنالیز حساسیت از بین آیین‌نامه‌های طراحی چراغ‌ها که در ایران بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرند، مناسب‌ترین روش شناسایی شود و در مرحله آخر اقدام به کالیبره کردن ضرایب رابطه منتخب تحت شرایط ترافیکی و رانندگی حاکم بر شهر تهران می‌کنیم و در نهایت رابطه یا روابطی حاصل می‌شود که در شرایط ترافیکی ایران نتایج بهتری از لحاظ کاهش زمان تأخیر و بهبود سطح سرویس در تقاطع می‌دهد.

مقدمه

نصب چراغ‌های راهنمایی در تقاطع‌ها با هدف اولویت‌بندی و اعطای حقوق برابر به کلیه وسایل نقلیه، مسائل عمده‌ای را در پی دارد. مکان‌هایی که سطح و حریم تقاطع نامیده می‌شوند، محل عبور چندین استفاده‌کنندگان از وسایل نقلیه و عابرین پیاده با تنوعی از حرکات هستند. بدیهی است که امکان عبور همزمان کلیه حرکات در شرایطی که حجم رفت و آمد زیاد است، به راحتی امکان‌پذیر نیست. بنابراین در اینگونه از تقاطع‌ها همیشه دسته‌ای از وسایل نقلیه در انتظار اخذ خدمت از تقاطع هستند. در نتیجه بنا به تعریف، تقاطعی دارای کارایی مناسب است که اولاً ظرفیت آن بتواند پاسخ‌گوی نیاز تقاضای عبور و مرور باشد و ثانیاً حقوق برابری را به وسایل نقلیه با شرایط یکسان اعطا نماید [۱]. بدون هیچ تردیدی تأخیر، مهم‌ترین معیار عملکرد حرکت‌های ترافیکی یک تقاطع است. تأخیر سبب افزایش مصرف سوخت، آلودگی هوا، افزایش هزینه‌ها شامل هزینه عملیاتی وسایل نقلیه به اضافه ارزش وقت استفاده‌کنندگان، فشار روانی بر رانندگان و تصادف می‌شود. یک علت مهم دیگر جهت استفاده از تأخیر در مطالعات مربوط به تقاطع‌های با چراغ راهنمایی، کاربردی بودن آن است. تأخیر، زمان از دست رفته‌ی خارج از کنترل رانندگان می‌باشد که ناشی از دو عامل اصلی است. اول، تأخیر عملیاتی که در نتیجه معاوضه و برخورد بین جریان‌های مختلف ترافیک به وجود می‌آید و دوم، تأخیر ثابتی که به علت سیستم کنترل چراغ راهنمایی بر وسایل نقلیه تحمیل می‌گردد [۲].

مدت زمانی که رانندگان و سرنشینان خودروها در طی مدت تردد، به علت عدم کارایی چراغ در تقاطع از دست می‌دهند، به مراتب ناخوشایندتر و خسته‌کننده‌تر از زمانی است که در حین حرکت از دست می‌رود و پر واضح است در شهری مثل تهران با تعداد روزانه ۱۱ میلیون سفر [۳]، حتی یک ثانیه صرفه جویی در زمان چه میزان کمک به منابع انسانی و اقتصادی کشور در بر دارد. حال اگر چراغ‌های راهنمایی درست طراحی و نصب نشوند و یا به هر دلیلی عملکرد مناسبی نداشته باشند، آثار سوء مختلفی به بار می‌آورند.

بنابر مسائل مطرح شده، رویکرد اصلی در پیشبرد این پژوهش، استفاده از تحلیل حساسیت زمان‌بندی چراغ‌های راهنمایی نسبت به پارامترهای موثر بر آن، جهت بهبود زمان‌بندی

چراغ‌ها با بهره‌گیری از نرم‌افزارهای کامپیوتری موجود می‌باشد.

انتخاب نمونه مورد مطالعه

در تحقیق حاضر تعداد هشت تقاطع چراغ‌دار از منطقه پنج شهر تهران انتخاب شد که عبارتند از:

- ۱- بلوار ۳۵ متری گلستان - بلوار سردار جنگل
- ۲- بلوار ۳۵ متری گلستان - بزرگراه شهید ستاری
- ۳- بلوار ۳۵ متری گلستان - بلوار جنت آباد
- ۴- بلوار سردار جنگل - بلوار میرزاابایی
- ۵- بلوار جنت آباد - بزرگراه ایران پارس
- ۶- بلوار جنت آباد - بلوار آیت الله کاشانی
- ۷- بزرگراه اشرفی اصفهانی - خیابان سازمان آب
- ۸- بزرگراه اشرفی اصفهانی - بلوار مرزداران

با توجه به اینکه هدف این تحقیق مطالعه بر روی تقاطع‌های چراغ‌دار و کاهش تأخیر و بهبود سطح سرویس این گونه از تقاطع‌ها می‌باشد، با اینکه از شروع این تحقیق تغییراتی در طرح هندسی تقاطع شماره ۶ ایجاد شده، خللی در دستیابی به هدف این تحقیق نخواهد داشت. زیرا این تقاطع، با آمار و اطلاعات در دسترس شبیه‌سازی شده است.

محاسبات طول سیکل و زمان بندی

در تحقیق حاضر به این دلیل که ابتدا بایستی به مقایسه سه روش ذکر شده (HCM۲۰۰۰، وبستر و آیین‌نامه ایران) می‌پرداختیم و هدف تحقیق بهینه‌سازی زمان‌بندی و طول سیکل جهت بهبود سطح سرویس تقاطع بود، در ابتدای امر مناسب‌ترین فازبندی (با توجه به نظر مهندسی و استفاده از راهنمایی‌های کتاب Shane.Mc) برای تقاطع‌های مذکور انتخاب شد و با توجه به مراحل زمان‌بندی تقاطع‌ها که در هر کدام از آیین‌نامه‌ها ذکر شده، اقدام به محاسبات

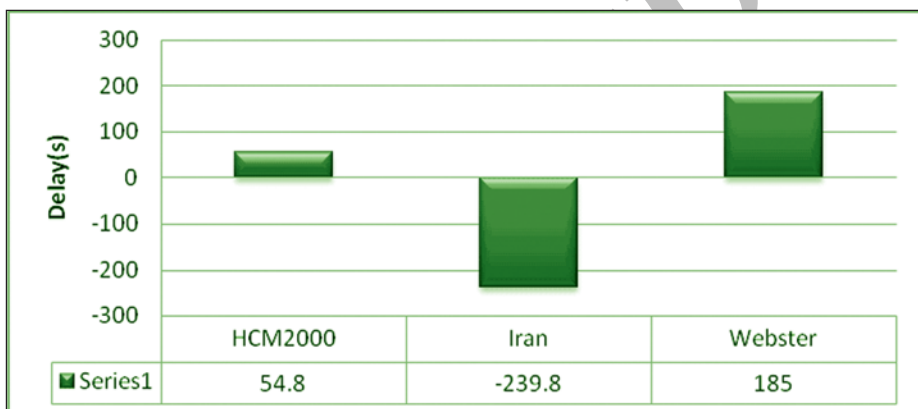
طول سیکل و تخصیص زمان سبز مورد نیاز هر فاز نمودیم. سپس در نرم‌افزار Synchro تقاطع‌های مورد مطالعه شبیه‌سازی شد و در این شبیه‌سازی سعی شد تا حد امکان شرایط موجود در شهر تهران لحاظ گردد. جمله: وجود پارک خودروها در محدوده تقاطع، اقدام به گردش خودروها از خطوط غیر مختص به آنها و... پس از شبیه‌سازی طول سیکل و زمان بندی محاسبه شده، توسط هر کدام از آیین نامه‌ها به نرم‌افزار وارد شد و اطلاعات مورد نیاز جهت ادامه تحقیق از خروجی این نرم‌افزار استخراج گردید.

آنالیز حساسیت

در تحلیل و بررسی خروجی نرم‌افزار (Synchro) ملاحظه شد که روش ارائه شده در آیین نامه کشور انگلستان (وبستر) بهترین زمان بندی تقاطع را از لحاظ کمینه کردن تأخیر به ما می‌دهد و پس از آن روش ارائه شده در آیین نامه HCM۲۰۰۰، و در نهایت روش آیین نامه کشور ایران در بین سه آیین نامه مذکور نامناسب ترین زمان بندی و طول چرخه را از لحاظ میزان تأخیر به ما می‌دهد. اگر برای این هشت تقاطع میزان کاهش تأخیر را برای هر رابطه نسبت به دو رابطه دیگر با هم مقایسه کنیم، خواهیم دید که مقدار کاهش و یا افزایش تأخیر در مجموع هشت تقاطع در یک سیکل چراغ چقدر است؛ که در جدول ۱ و شکل ۱ نشان داده شده است. به همین منوال اگر تعداد تقاطع‌ها زیاد تر شود، می‌توان میزان کاهش تأخیر و کاهش هزینه‌های اعمالی را تخمین زد.

جدول ۱: میزان تأخیر محاسبه شده در هر روش نسبت به دو روش دیگر در یک سیکل چراغ (s)

روش‌های بررسی شده در زمان‌بندی چراغ	میزان تأخیر محاسبه شده در هر روش نسبت به دو روش دیگر (s)
HCM2000 (آیین نامه ایالات متحده آمریکا)	۵۴/۸
آیین نامه کشور ایران	-۲۳۹/۸
آیین نامه کشور انگلستان (روش وبستر)	۱۸۵

شکل ۱: میزان تأخیر محاسبه شده در هر روش نسبت به دو روش دیگر در یک سیکل چراغ (s) بنابراین اقدامات لازم برای بهبود سطح سرویس و تأخیر تقاطع‌های چراغ‌دار را جهت بهینه نمودن روش وبستر برای شهر تهران با استفاده از آنالیز حساسیت انجام می‌دهیم. که در صورت بهبود و توسعه این روش برای ایران به روشی دست خواهیم یافت که از دو روش دیگر نیز مناسب‌تر می‌باشد.

رابطه ارائه شده طول چرخه توسط وبستر مانند رابطه (۱) و (۲) است:

$$C_o = \frac{1.5 \cdot L + 5}{1 - Y} \quad (1)$$

$$C_o = \frac{aL + b}{1 - Y} \quad (2)$$

$$= \Delta b \quad \text{و} \quad = a/5 \quad \text{و} \quad Y = \sum_i y_i \quad \text{که:}$$

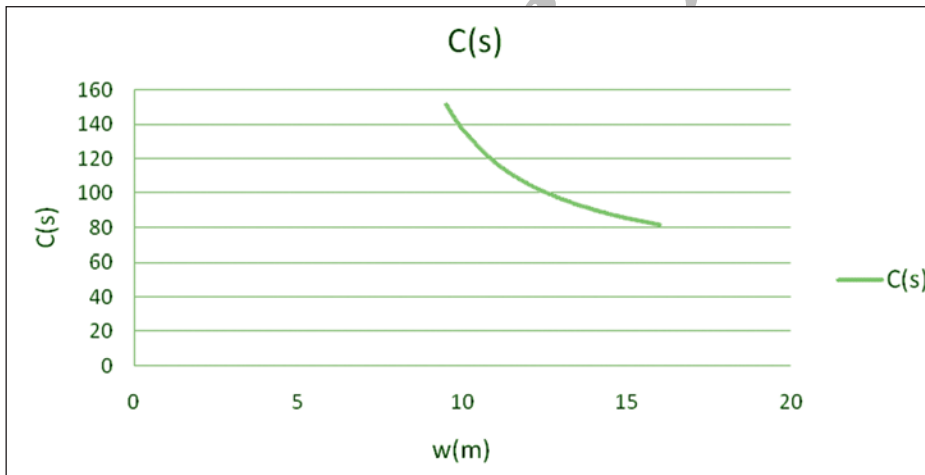
C_o : زمان چرخه بهینه نظری چراغ (ثانیه)

L : کل زمان هدر رفته در هر چرخه (ثانیه) است که از مجموع زمان‌های هدر رفته کلیه

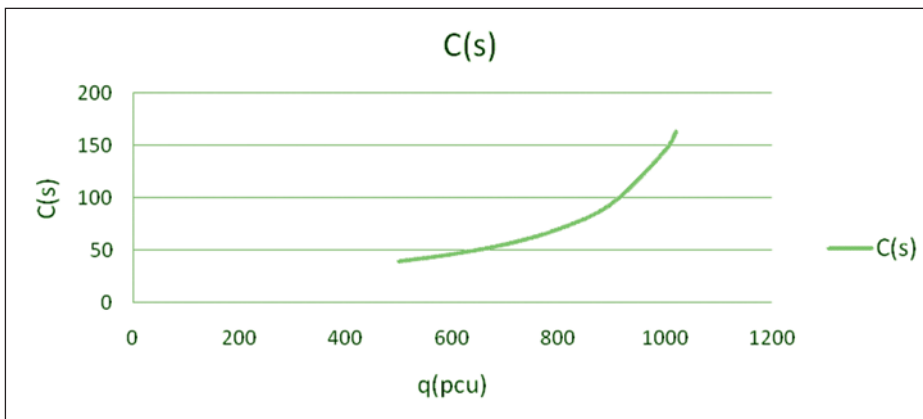
تأثیر محدودسازی وسایل نقلیه سنگین بر روی عملکرد آزادراه‌ها از طریق شبیه‌سازی نرم‌افزاری

حرکت‌های بحرانی فازهای چراغ به دست می‌آید ($L = \sum li$)

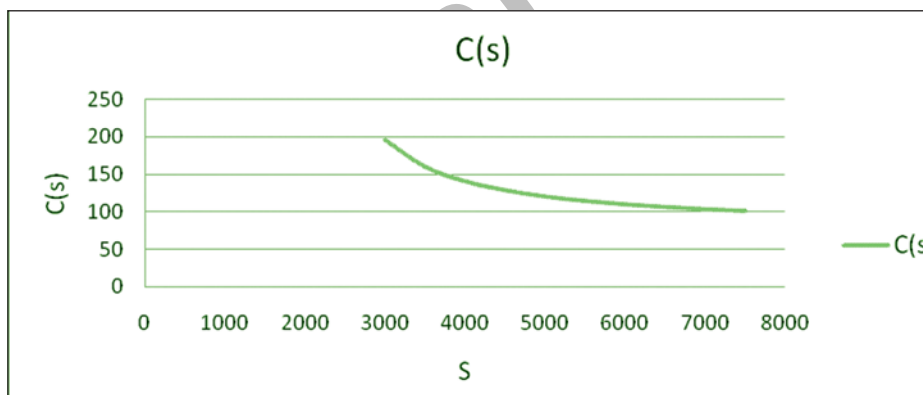
در این رابطه حداقل طول چرخه بهینه ۲۵ ثانیه و حداکثر آن را ۱۲۰ ثانیه و در بعضی شرایط خاص تا ۱۵۰ ثانیه محدود می‌کند. منحنی تغییرات طول سیکل نسبت به عرض خطوط (W)، حجم خودروهای ورودی به تقاطع (q) و همچنین شدت جریان اشباع (S)، در شکل‌های ۲، ۳ و ۴ نشان داده شده است. قابل ذکر است شکل‌های ارائه شده‌ی تغییرات طول سیکل چراغ نسبت به تغییرات هر پارامتر فقط برای تقاطع شماره ۱ (بلوار ۳۵ متری گلستان- بلوار سردار جنگل) ارائه شده است. سایر تقاطع‌ها نیز با اندکی اختلاف تقریباً مشابه هم می‌باشند.

شکل ۲: منحنی تغییرات طول چرخه چراغ نسبت به عرض مسیر عبور

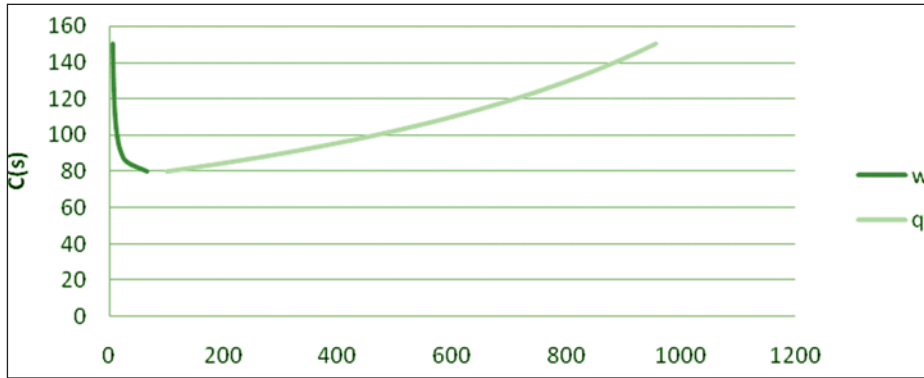
شکل ۳: منحنی تغییرات طول چرخه چراغ نسبت به حجم خودروهای ورودی به تقاطع

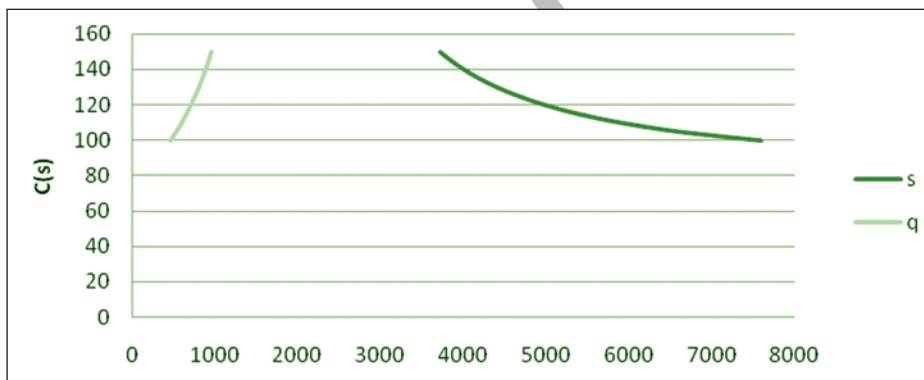
شکل ۴: منحنی تغییرات طول چرخه چراغ نسبت به شدت جریان اشباع

با آنالیز حساسیتی که بر روی تغییرات پارامترهای ذکر شده نسبت به طول سیکل انجام شد، در این رابطه طول چرخه بین سه پارامتر عرض مسیر (W)، حجم خودروهای ورودی به تقاطع (q) و همچنین شدت جریان اشباع (S) به ترتیب بیشترین حساسیت را نسبت به عرض خطوط (W)، حجم خودروهای ورودی به تقاطع (q) و همچنین شدت جریان اشباع (S) از خود نشان داد (شکل ۵ و شکل ۶).

تأثیر محدودسازی وسایل نقلیه سنگین بر روی عملکرد آزادراه‌ها از طریق شبیه‌سازی نرم‌افزاری

شکل ۵: میزان حساسیت طول سیکل نسبت به حجم وسایل نقلیه و عرض مسیر

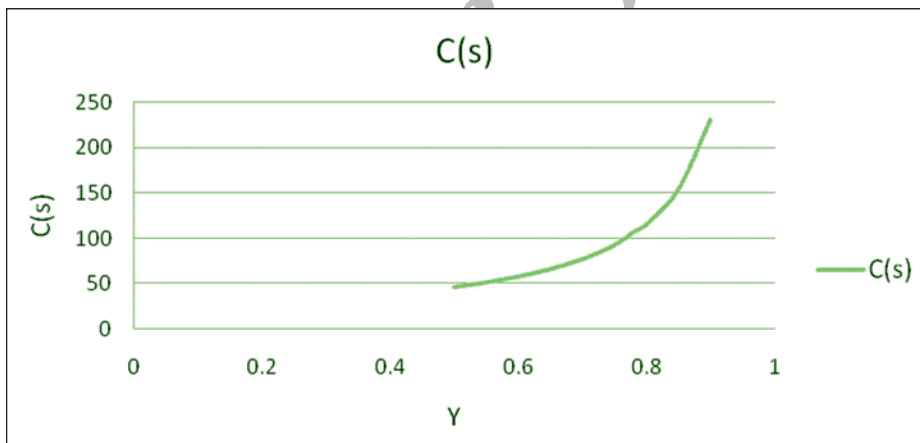
شکل ۶: میزان حساسیت طول سیکل نسبت به حجم و شدت جریان وسایل نقلیه

همان طور که در شکل ۵ و شکل ۶ مشاهده می‌شود، با توجه به شیب تند منحنی تغییرات طول سیکل نسبت به عرض مسیر و حجم وسایل نقلیه (q) مشخص می‌شود که طول سیکل نسبت به تغییرات عرض مسیر (W) و حجم وسایل نقلیه (q) حساسیت بیشتری در مقایسه با شدت جریان اشباع دارد. در این بین پارامتر دیگری در رابطه محاسبه طول چرخه چراغ (ارائه شده توسط وبستر) وجود دارد. (Y) که در شکل‌ها، γ نمودار تغییرات طول سیکل را نسبت به آن مشاهده می‌کنید. همچنین در شکل ۸ میزان حساسیت طول سیکل نسبت به تغییرات

(Y) در مقایسه با عرض مسیر (W) قابل مشاهده می‌باشد. از شیب تند این منحنی استنباط می‌شود که در بین پارامترهای ذکر شده تا این لحظه، طول سیکل بیشترین حساسیت را نسبت به (Y) از خود نشان می‌دهد. قابل ذکر است که (Y) خود به سه پارامتر عرض مسیر (W)، حجم خودروهای ورودی به تقاطع (q) و همچنین شدت جریان اشباع (S) وابسته می‌باشد و از رابطه (۳) محاسبه می‌شود.

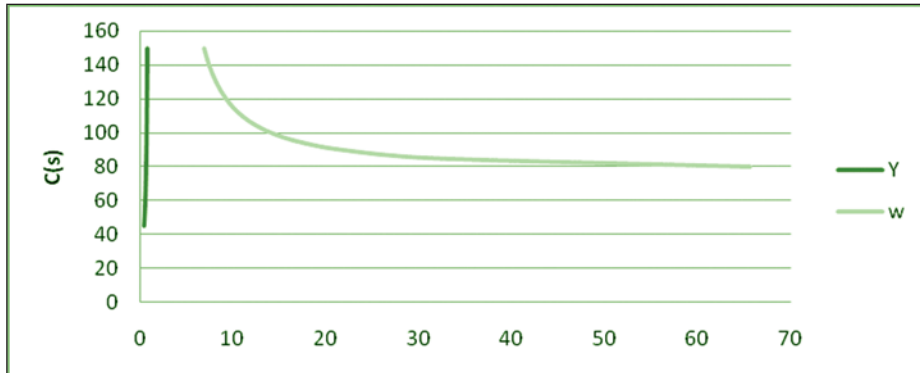
$$Y = \sum_i y_i \quad \text{و} \quad y_i = q_i / S \quad (3)$$

همه پارامترها قبلاً معرفی شده‌اند.

شکل ۷: منحنی تغییرات طول چرخه چراغ نسبت به Y

تأثیر محدودسازی وسایل نقلیه سنگین بر روی عملکرد آزادراه‌ها از طریق شبیه‌سازی نرم‌افزاری

شکل ۸: میزان حساسیت طول سیکل نسبت به عرض مسیر و Y

رابطه زیر (۴) پس از اصلاح عرض عبور، شدت جریان اشباع (S) را در روش و بستر به ما می‌دهد. در آیین نامه کشور ایران این ضریب 49° برای جریان مستقیم است، که برای شرایط تهران 46° در نظر گرفته شده و برای حرکات گردش حمایت نشده مقدار 35° را ارائه کرده که به نظر می‌رسد به دلیل مدت زمان زیادی که از به‌دست آوردن این ضرایب می‌گذرد (آخرین مطالعات برای محاسبه این ضریب در سال ۱۹۹۷ میلادی انجام گرفته [۳]) نیاز به اصلاح این ضرایب برای شهر تهران باشد. زیرا در این تحقیق مشخص شده طول سیکلی که از رابطه ۴ با ضریب 46° (این ضریب در آیین نامه ایران) به‌دست می‌آید، بسیار ناهمگون با سایر آیین‌نامه‌ها می‌باشد.

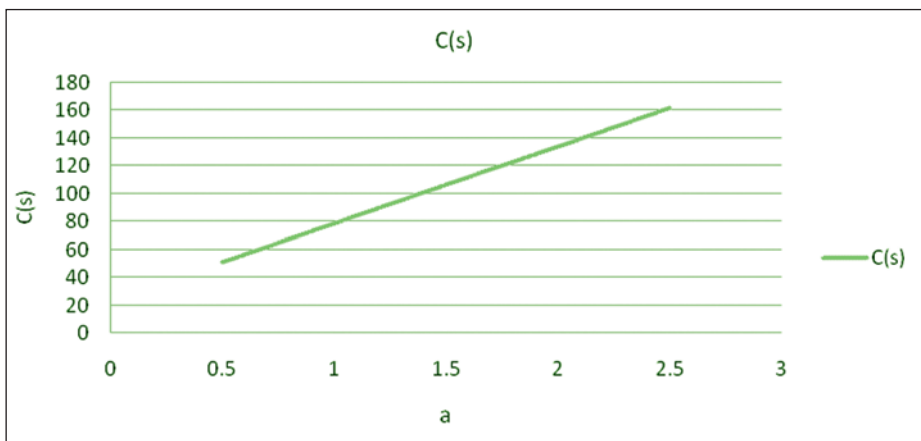
$$s=525 \times W \quad (4)$$

همه پارامترها قبلاً معرفی شده‌اند.

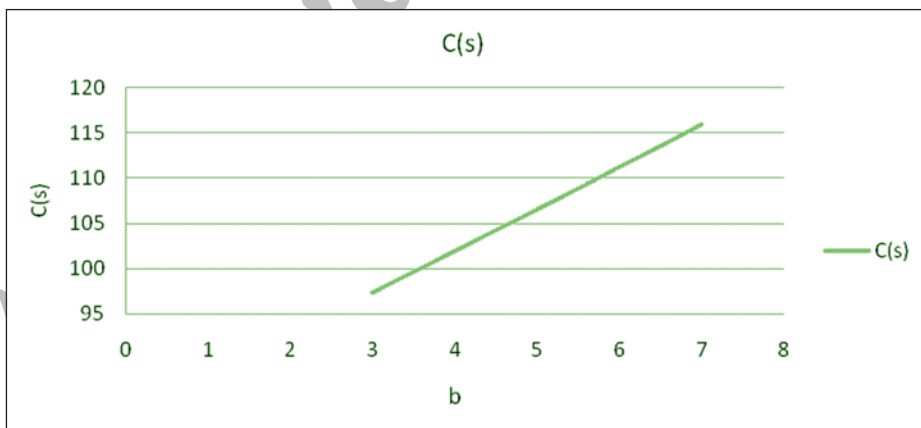
روند کالیبره کردن ضرایب رابطه و بستر برای ایران (شهر تهران)

در شکل‌های ۹، ۱۰ و ۱۱ نمودار تغییرات طول چرخه نسبت به پارامترهای a ، b و L قابل مشاهده می‌باشد. در رابطه ۲ با توجه به آنالیز حساسیت انجام شده مشخص شد که حساسیت طول سیکل به پارامتر a نسبت به پارامترهای b و زمان‌های از دست رفته (L) بیشتر است. و

همین‌طور طول سیکل نسبت به پارامتر L در مقایسه با پارامتر b حساس‌تر است. این مطلب در شکل ۱۲ قابل مشاهده می‌باشد.

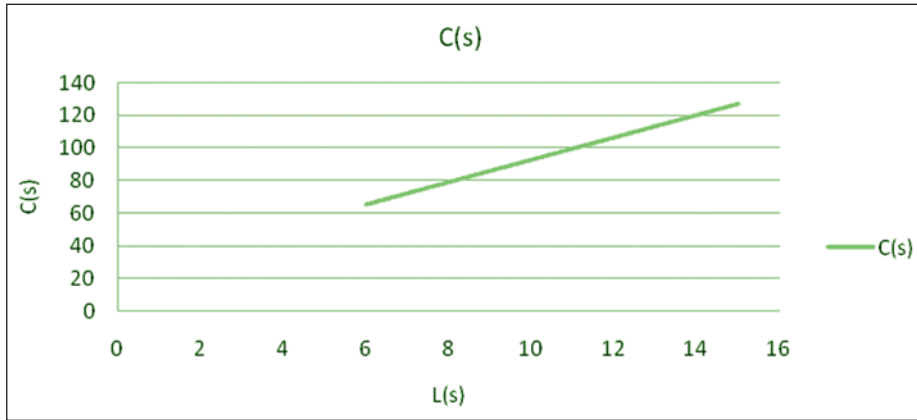

شکل ۹: منحنی تغییرات طول چرخه چراغ نسبت به ضریب a

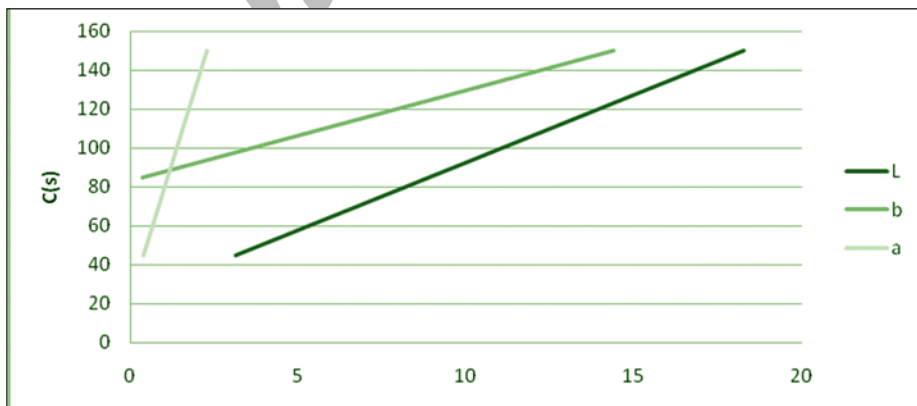
شکل ۱۰: منحنی تغییرات طول چرخه چراغ نسبت به پارامتر b

تأثیر محدودسازی وسایل نقلیه سنگین بر روی عملکرد آزادراه‌ها از طریق شبیه‌سازی نرم‌افزاری

شکل ۱۱: منحنی تغییرات طول چراغ نسبت به زمان‌های از دست رفته L

اما زمان‌های از دست رفته (L) به دلیل متفاوت بودن از لحاظی همچون: نظر طراح، فازبندی (تعداد و نوع فاز)، نوع تقاطع (سه راه یا چهار راه و....) در حیطة این تحقیق قرار نمی‌گیرد. بنابراین در بین ضرایب اشاره شده، اقدام به کالیبره کردن پارامترهای a و b در رابطه ۲ می‌کنیم. با مد نظر قرار دادن اینکه در بین این دو پارامتر، طول سیکل نسبت به پارامتر a حساسیت بیشتری از خود نشان می‌دهد (شکل ۱۲).

شکل ۱۲: میزان حساسیت طول سیکل چراغ نسبت به پارامترهای a ، b و L در رابطه (۲)

در این پروسه هشت حالت را بررسی می‌کنیم:

ابتدا با ثابت نگه داشتن پارامتر ثابت b ضریب a را افزایش می‌دهیم.

با ثابت نگه داشتن پارامتر ثابت b ضریب a را کاهش می‌دهیم.

ضریب a ثابت نگه داشته می‌شود و پارامتر b افزایش داده می‌شود.

ضریب a ثابت نگه داشته می‌شود و پارامتر b کاهش داده می‌شود.

هر دو پارامتر افزایش داده می‌شوند.

هر دو پارامتر کاهش داده می‌شوند.

پارامتر b کاهش و ضریب a افزایش داده می‌شود.

ضریب a کاهش و پارامتر b افزایش داده می‌شود.

با روند فوق در نهایت طول سیکل چراغ برای تقاطع با هشت حالت محاسبه می‌شود و پس از ورود این محاسبات به نرم‌افزار (Synchro) بهترین سطح سرویس و کمترین زمان تأخیر در نظر گرفته می‌شود و پس از بررسی و تحلیل روابط هشت گانه، بهترین ضرایب و پارامترها برای رابطه ذکر شده انتخاب می‌شوند تا در نهایت زمان تأخیر کمتری نسبت به روابط HCM2000، وبستر و ایران به ما بدهند. پس از انجام تمامی این مراحل سه رابطه از کالیبره کردن رابطه وبستر استخراج شد. این روابط را با نام‌های روابط اصلاحی ۱ و ۲ و ۳ (Modified Eq.1، Modified Eq.2، Modified Eq.3) نام گذاری می‌کنیم. رابطه‌های (۵) و (۶) و (۷) که در زیر بیان شده‌اند، روابط به دست آمده از ارزیابی تأخیر تقاطع‌ها می‌باشند.

$$(Y-1)/(4,96+1,75L)=C \quad (5) \quad \text{برای چهار راه‌ها}$$

$$(Y-1)/(4,97+1,93L)=C \quad \text{برای سه راه‌ها}$$

$$(Y-1)/(5,03+1,17L)=C \quad \text{برای تقاطع شماره ۷ (چهار راه یک طرفه)}$$

$$(Y-1)/(4,97+1,76L)=C \quad (6) \quad \text{برای سه راه‌ها و چهار راه‌ها}$$

$$(Y-1)/(4,97+1,63L)=C \quad (7) \quad \text{برای چهار راه‌ها}$$

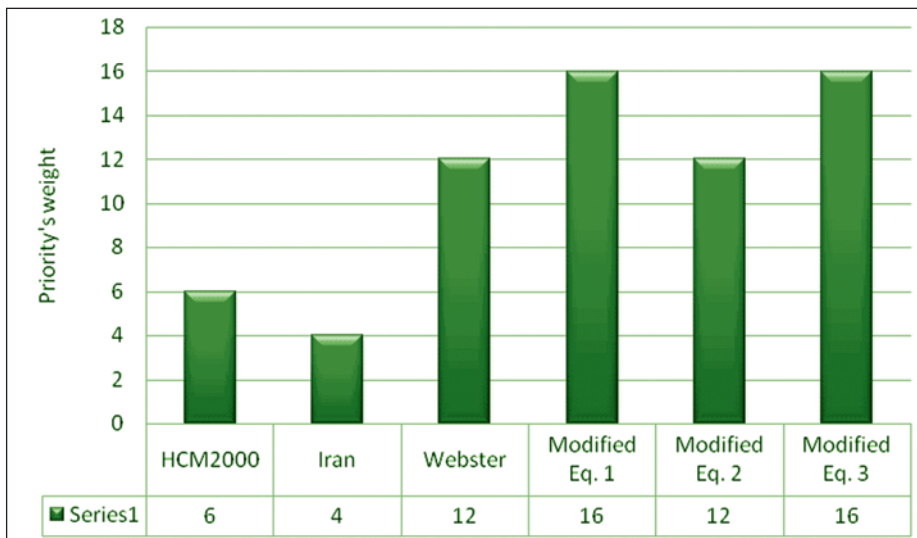
$$(Y-1)/(4,98+1,76L)=C \quad \text{برای سه راه‌ها}$$

در این تحقیق پس از بررسی هر تقاطع، میزان تغییرات تأخیر در هر کدام از این تقاطع‌ها

تحت رابطه‌های گفته شده (HCM2000، وبستر، ایران و سه رابطه بهبود یافته از رابطه وبستر) مورد ارزیابی قرار گرفت و مقادیر تأخیر از کم تا زیاد، وزن دهی شد و طبق جدول (۲) به کمترین مقدار تأخیر در هر تقاطع، رتبه اول و ضریب ۳ داده شد. به همین ترتیب به دومین و سومین رتبه به ترتیب اعداد ۲ و ۱ اختصاص داده شد. تا در نهایت با جمع‌بندی اوزان اختصاص داده شده بهترین رابطه که در مجموع کمترین تأخیر و مناسب‌ترین سطح سرویس را به ما بدهد، انتخاب شود. این مطلب در شکل (۱۳) قابل مشاهده می‌باشد. همانطور که در جدول (۲) و شکل (۱۳) مشاهده می‌شود، رابطه اصلاحی ۱ و ۳ با مجموع وزنی ۱۶ که در بین روابط دیگر از همه بالاتر است، شانس بیشتری برای انتخاب به عنوان رابطه مناسب تر جهت بهبود سطح سرویس و کاهش تأخیر را داراست.

جدول ۲: مقادیر وزن دهی روابط جهت انتخاب مناسب‌ترین رابطه برای کمترین تأخیر

Method	رتبه اول (کمترین تأخیر) ×۳	رتبه دوم (تأخیر متوسط) ×۲	رتبه سوم (تأخیر بیشتر) ×۱	مجموع اوزان
HCM2000	۱	۰	۳	۶
Iran	۰	۲	۰	۴
Webster	۲	۲	۲	۱۲
Modified Eq.1	۳	۳	۱	۱۶
Modified Eq.2	۰	۶	۰	۱۲
Modified Eq.3	۲	۴	۲	۱۶

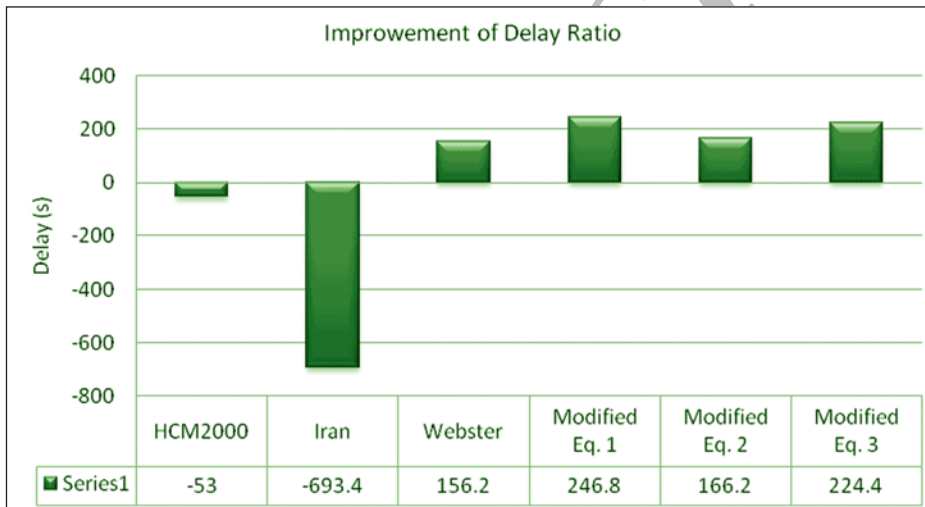
شکل ۱۳: نمودار وزن دهی روابط جهت انتخاب مناسب‌ترین رابطه برای کمترین تأخیر

در مرحله بعد میزان تغییرات (بهبود یا عدم بهبود تأخیر) برای هر رابطه نسبت به روابط دیگر در هر تقاطع مورد بررسی قرار گرفت. در این مرحله برای هر تقاطع، کاهش تأخیر با استفاده از هر رابطه نسبت به روابط دیگر با عدد مثبت و افزایش تأخیر با عدد منفی در نظر گرفته شد. در گام بعدی جهت انتخاب روش برتر در زمان‌بندی چراغ راهنمایی به نحوی که هدف کمینه کردن تأخیر و بهبود سطح سرویس باشد، همه تقاطع‌ها را با هم در نظر گرفته و میزان بهبود و یا عدم بهبود تأخیر در تقاطع‌ها را بررسی می‌کنیم. در این گام مقدار بهبود یا عدم بهبود تأخیر را در هر رابطه نسبت به کلیه روابط در تمامی تقاطع‌ها محاسبه می‌کنیم. این روند در جدول ۳ و شکل ۱۴ نشان داده شده است. (با توجه به نقل از مرجع [۳]، که در مقدمه آورده شده، این عمل صرفاً برای تخمین میزان بهبود شرایط: مصرف سوخت، هزینه‌های استفاده کنندگان، وضعیت روانی استفاده کنندگان، شرایط زیست محیطی و... آورده شده است.)

تأثیر محدودسازی وسایل نقلیه سنگین بر روی عملکرد آزادراه‌ها از طریق شبیه‌سازی نرم‌افزاری

جدول ۳: میزان تأخیر محاسبه شده در هر روش نسبت به پنج روش دیگر در یک سیکل چراغ (s)

روش‌های بررسی شده در زمان بندی چراغ	میزان تأخیر محاسبه شده در هر روش نسبت به پنج روش دیگر (s)
HCM2000 (آیین نامه ایالات متحده آمریکا)	-۵۳
آیین نامه کشور ایران	-۶۹۳/۴
آیین نامه کشور انگلستان (روش وبستر)	۱۵۶/۲
رابطه اصلاح شده ۱	۲۴۶/۸
رابطه اصلاح شده ۲	۱۶۶/۲
رابطه اصلاح شده ۳	۲۲۴/۴

شکل ۱۴: نمودار میزان تأخیر محاسبه شده

در هر روش نسبت به پنج روش دیگر در یک سیکل چراغ (s)

همان گونه که در شکل ۱۴ و جدول ۳ مشاهده می‌شود از بین روابط ارائه شده، به ترتیب رابطه اصلاحی ۱، رابطه اصلاحی ۳، رابطه اصلاحی ۲، رابطه وبستر و رابطه HCM2000 کمترین زمان تأخیر را موجب می‌شوند. در این بین رابطه محاسبه طول چرخه کشور ایران بیشترین تأخیر را در مجموع هشت تقاطع باعث می‌شود. بنابراین با توجه به اینکه رابطه اصلاحی ۳، تأخیر کم و استفاده از تنها دو رابطه جهت تقاطع‌های سه راهه و چهار راهه دارد،

به عنوان رابطه برتر انتخاب می‌شود. در این بین رابطه اصلاحی ۱ به دلیل استفاده از سه فرمول، و رابطه اصلاحی ۲ به دلیل اختلاف کم آن با رابطه وبستر (از نظر تأخیر)، به عنوان رابطه برتر انتخاب نمی‌شوند.

نتایج

همان‌طور که در بخش‌های گذشته بیان شد، تقاطع‌های چراغ‌دار به عنوان بخش کلیدی از سیستم حمل و نقل، و تنظیم‌کننده جریان ترافیک می‌باشند. طراحی این نوع تقاطع‌ها معمولاً با در نظر گرفتن چهار مورد انجام می‌گیرد.

حداقل نمودن تأخیر

حداقل نمودن هزینه (شامل ارزش ریالی تأخیر هم می‌شود)

حداقل نمودن مصرف سوخت

حداقل نمودن مجموع طول صف حرکت‌های بحرانی

در این تحقیق برای بهبود سطح سرویس در تقاطع‌های چراغ‌دار از هدف حداقل نمودن تأخیر استفاده شد. و میزان حساسیت طول سیکل چراغ به پارامترهای مختلف مورد بررسی قرار گرفت. در ادامه پارامترهایی که بیشترین تأثیر را بر طول چرخه دارند تا حدی شناخته شدند. در ادامه روند این تحقیق میزان تغییراتی را که تأخیر در تقاطع و به دنبال آن سطح سرویس تقاطع، به دلیل تغییرات در طول سیکل چراغ متحمل می‌شود بررسی شد. در تقاطع‌هایی که مورد مطالعه قرار گرفتند (چهار عدد چهار راه، سه عدد سه راه و یک چهار راه که یکی از خیابان‌های آن یک طرفه است)، مشخص شد میزان حساسیت تأخیر در تقاطع نسبت به طول چرخه به گونه‌ای است که در صورت عدم انتخاب مناسب طول سیکل تأخیر تغییرات قابل ملاحظه‌ای متحمل می‌شود. یعنی در نظر گرفتن طول چرخه‌ای بزرگتر و یا کوچکتر از مقدار مناسب آن می‌تواند باعث افزایش تأخیر در تقاطع و همچنین عدم مطلوبیت سطح سرویس در تقاطع شود (اگر میزان انحراف از طول سیکل مناسب قابل توجه باشد).

در انجام روند این تحقیق آنچه بیش از هر مورد دیگر خود را نمایان کرد، مناسب نبودن روش

آیین‌نامه ایران در طراحی زمان‌بندی چراغ راهنمایی و محاسبه طول چرخه چراغ است؛ که در بین روابط بررسی شده کمترین نمره را از لحاظ کاهش تأخیر در تقاطع به خود اختصاص داد. روابطی که از بهبود نسبی رابطه وبستر در محاسبه طول چرخه به دست آمدند نشان دادند که انتخاب مناسب این سیکل می‌تواند تا حدی به بهبود سطح سرویس در تقاطع‌ها کمک کند. یکی دیگر از موارد قابل ذکر رابطه ارائه شده توسط آیین‌نامه کشور ایران در محاسبه شدت جریان اشباع است که تفاوت زیادی با مقادیر بدست آمده از روابط دیگر دارد. (آخرین مطالعات برای محاسبه این ضریب در سال ۱۹۹۷ میلادی انجام گرفته [۱]).

منابع :

- تقاطع‌های همسطح شهری جلد اول: توصیه‌ها و معیارهای فنی، معاونت امور فنی، دفتر امور فنی و تدوین معیارها، ۱۳۷۶.
- محمود صفارزاده، مهندسی ترافیک و ترابری، جلد دوم ترافیک، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۸۱.
- 3- www.ite.org.
- 4- Highway Research Board, Highway Capacity Manual (HCM)-2000.
- 5- Roger P. Roess, Elena S. Prassas, William R. McShane, Traffic Engineering, 2004.